

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gegužės 24 d.*

Byloje T-250/08

Edward William Batchelor, gyvenantis Briuselyje (Belgija), iš pradžių atstovaujamas solisitorės F. Young, baristerio A. Barav ir advokato D. Reymond, vėliau A. Barav, D. Reymond ir baristerės F. Carlin,

ieškovas,

palaikomas

Danijos Karalystės, atstovaujamos B. Weis Fogh ir S. Juul Jørgensen,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą C. Docksey, C. O'Reilly ir P. Costa de Oliveira, vėliau C. O'Reilly ir P. Costa de Oliveira,

atsakovę,

palaikomą

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth ir I. Rao, vėliau I. Rao, padedamos baristerių G. Facenna ir T. de la Mare,

įstojusios į bylą šalies,

dėl, pirma, prašymo panaikinti 2008 m. gegužės 16 d. Komisijos generalinio sekretoriaus sprendimą neleisti susipažinti su tam tikra korespondencija atliekant Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės pagal 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 1989, L 298, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224) 3a straipsnio 1 dalį priimtų priemonių suderinamumo su Bendrijos teise vertinimą, ir, antra, implicitinį Komisijos sprendimą atmesti tą patį prašymą, kaip manoma, priimtą 2008 m. balandžio 9 d.,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse ir J. Schwarcz
posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. lapkričio 24 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) nustatyti EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principai, sąlygos ir apribojimai.
- 2 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2–6 dalis:

„2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

- komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,
- teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarinių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tikrai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.“

3 Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsniu:

„1. Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį <...>

3. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas EB sutarties nuostatas.“

4 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224) 3a straipsnyje, kuriuo ši direktyva buvo papildyta 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB, iš dalies keičiančia <...> Direktyvą [89/552] (OL L 202, p. 60; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 321), nustatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė gali imtis Bendrijos teisės aktus atitinkančių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijai priklausantys transliuotojai, pasinaudodami išimtinė teise, įvykių, laikomų itin reikšmingais tos valstybės narės visuomenei, netransliuotų taip, kad žymi tos valstybės narės gyventojų dalis negalėtų matyti tokių tiesiogiai transliuojamų ar įrašytų laidų, kurias transliuoja nepriklausoma televizija. Jei taip atsitinka, tokia valstybė narė sudaro numatomų valstybinių ar nevalstybinių įvykių, kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei, sąrašą. Sąrašas turi būti sudaromas aiškiai, nedviprasmiškai [skaidriai] ir tinkamu laiku. Atlikdama šį darbą, valstybė narė taip pat nusprendžia, ar tuos renginius visus arba jų dalį bus galima matyti tiesiogiai

transliuojamus arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, bus rodomas viso renginio ar jo dalies įrašas.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi ar ketina imtis pagal 1 dalį. Per tris mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija patikrina, ar tos priemonės nepažeidžia Bendrijos teisės aktų, ir praneša apie jas kitoms valstybėms narėms. Ji taip pat turi sužinoti komiteto, įsteigto pagal 23a straipsnio nuostatas, nuomonę. Paskui informacija apie taikomas priemones yra paskelbiama *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, ir ne rečiau kaip kartą per metus paskelbiamas bendras valstybėse narėse taikomų priemonių sąrašas.

3. Valstybės narės, taikydamos tinkamas priemones ir vadovaudamosi savo teisės aktais, užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys transliuotojai nesinaudotų po šios direktyvos paskelbimo dienos nusipirktomis išimtinėmis teisėmis tokiu būdu, kad nemaža kitos valstybės narės gyventojų dalis nebegalėtų matyti ankstesnėse dalyse apibūdintų tos kitos valstybės narės visų ar dalies tiesiogiai transliuojamų įvykių arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, visų ar dalies vėliau transliuojamų įrašų, kuriuos valstybė narė apibūdina pagal 1 dalį.“

Ginčo aplinkybės

- 5 2005 m. gruodžio 20 d. laišku pagal Šveicarijos teisę įsiteigta bendrovė *Infront WM AG*, kuri verčiasi sporto įvykių transliavimo per televiziją teisių įsigijimo, valdymo ir prekybos veikla, pateikė skundą Europos Bendrijų Komisijai dėl

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės priimtų priemonių pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį (toliau – skundas).

- 6 2006 m. gruodžio 18 d. laišku ieškovas, advokatas Edward William Batchelor, kaip bendrovės *Infront WM* patarėjas, kreipėsi į Komisiją ir pateikė pastabas apie laišką, kurį nagrinėdama skundą Komisija 2006 m. rugsėjo 27 d. nusiuntė *Infront WM*. Be to, 2006 m. gruodžio 18 d. laiške Komisijos buvo paprašyta perduoti visus dokumentus, susijusius su korespondencija su Jungtine Karalyste po to, kai buvo pateiktas skundas, ir statistiką bei duomenis, kuriuos ši valstybė narė perdavė šiuo klausimu.

- 7 2007 m. sausio 16 d. laišku Generalinio direktorato (GD) „Informacinė visuomenė ir žiniasklaida“ Direktorato „Garso ir vaizdo informacija bei žiniasklaida ir internetas“ direktorius atsakė, jog 2006 m. gruodžio 18 d. laiške pateiktą paraišką sureikti galimybę susipažinti su dokumentais jis laiko susijusiu su vienu 2006 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos laišku ir dviem Jungtinės Karalystės atitinkamai 2006 m. rugsėjo 5 d. ir lapkričio 15 d. laiškais. Tačiau šiems dokumentams, 2007 m. sausio 16 d. laiško autoriaus nuomone, taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis dėl inspekcijų ir tyrimų tikslų, nes Komisijai išnagrinėjus skundą galėjo būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

- 8 2007 m. spalio 16 d. Komisija priėmė Sprendimą 2007/730/EB dėl priemonių, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė pagal <...> Direktyvos 89/552 <...> 3a straipsnio 1 dalį, suderinamumo su Bendrijos teise (OL L 295, p. 12). Sprendimo 2007/730 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad priemonės, kurias Jungtinė Karalystė priėmė pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalį, neprieštarauja Bendrijos teisei.

- 9 2008 m. vasario 7 d. laišku GD „Informacinė visuomenė ir žiniasklaida“ generalinis direktorius informavo ieškovą apie Sprendimo 2007/730 priėmimą ir jo tarnybos poziciją, jog vadovaujantis šiuo sprendimu ir atsižvelgiant į motyvus, pateiktus 2006 m. rugsėjo 27 d. Komisijos laiške, skunde neįrodyta, kad Jungtinė Karalystė būtų pažeidusi Bendrijos teisę.
- 10 2007 m. gruodžio 21 d. ieškovas paprašė Komisijos peržiūrėti savo poziciją, išdėstyta 2007 m. sausio 16 d. laiške (žr. šio sprendimo 7 punktą), atsižvelgiant į tai, kad baigus tyrimą nuspręsta, jog Jungtinės Karalystės priimtose priemonėse yra suderinamos su Bendrijos teise. Be to, ieškovas paprašė Komisijos, be kita ko, nurodyti visus dokumentus, kuriuos Jungtinė Karalystė pateikė po 2007 m. sausio 16 d., ir leisti su jais susipažinti; jis taip pat prašė susipažinti su visa nekonfidencialia informacija, esančia šioje korespondencijoje, susijusioje su įvykių sąrašu, kurį priėmė Jungtinė Karalystė remdamasi Direktyvos 89/552 3a straipsniu, turiniu.
- 11 2008 m. vasario 7 d. laišku GD „Informacinė visuomenė ir žiniasklaida“ Direktorato „Garso ir vaizdo informacija bei žiniasklaida ir internetas“ direktorius informavo ieškovą, kad dokumentai, su kuriais jis prašė leisti susipažinti, jam negali būti atskleisti, nes jiems buvo taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtis dėl teismo proceso ir teisinės pagalbos apsaugos, kadangi Teisingumo Teisme tebebuvo nagrinėjama byla *Komisija prieš Infront WM (C-125/06 P)* dėl Jungtinės Karalystės priimtų priemonių.
- 12 2008 m. vasario 21 d. laišku ieškovas Komisijos generaliniam sekretoriatui pateikė kartotinę paraišką, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalyje. 2008 m. kovo 14 d. laiške Komisija pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalį informavo ieškovą, kad šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas pratęstas 15 darbo dienų.

- 13 2008 m. gegužės 16 d. laišku (toliau – eksplicitinis sprendimas) Komisijos generalinis sekretorius priėmė sprendimą dėl kartotinės paraiškos. Visų pirma generalinis sekretorius nurodė, kad ieškovo paraiška susijusi su trimis dokumentais – vienu 2006 m. rugpjūčio 2 d. GD „Informacinė visuomenė ir žiniasklaida“ direktoriaus laišku Jungtinės Karalystės nuolatiniam atstovui, vienu 2006 m. rugsėjo 5 d. šios valstybės narės institucijų laišku Komisijai ir vienu 2007 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės nuolatinio atstovo laišku Komisijai, kuriame buvo penki priedai.
- 14 Dėl 2006 m. rugsėjo 5 d. ir 2007 m. vasario 19 d. laiškų Komisija nurodė, kad pasitarė su Jungtinės Karalystės institucijomis, kurios pasinaudojo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi ir paprieštaravo jų atskleidimui remdamosi to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi. Konkrečiau kalbant, šios valstybės narės institucijos nurodė, kad šiuose dokumentuose išdėstyta Jungtinės Karalystės pozicija skunde iškeltais klausimais, ir ši pozicija buvo pažymėta kaip konfidenciali. Ją atskleidus būtų rimtai pakenkta Komisijos ir valstybių narių dialogui nagrinėjant kokio nors skundo pagrįstumą, o tai savo ruožtu darytų įtaką Komisijos sprendimų priėmimo procesui. Be to, 2007 m. vasario 19 d. laiško prieduose yra konfidencialios informacijos, susijusios su komerciniais įvairių sporto šakų transliuotojų ir kitų televizijos programų transliavimo teisių turėtojų interesais. Todėl šiems priedams taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtis.
- 15 Komisija eksplicitiniame sprendime nurodė, kad, atsižvelgiant į pagrįstą Jungtinės Karalystės prieštaravimą, tam, kad būtų atskleisti aptariamai laiške, ji privalėjo ieškovi neleisti susipažinti su prašomais dokumentais, kaip reikalaujama pagal 2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Švedija prieš Komisiją* (C-64/05 P, Rink. p. I-11389).

- 16 Dėl 2006 m. rugpjūčio 2 d. laiško Komisija nurodė, kad jį atskleidus būtų rimtai pažeisti tyrimų tikslai – Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, kadangi dėl šios priežasties valstybės narės gali atsisakyti bendradarbiauti, kiek tai susiję su priemonių, apie kurias pranešta pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį, suderinamumo vertinimu. Komisijos nuomone, šis dokumentas turėtų būti konfidencialus, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl ieškinių, kuriuos dėl Sprendimo 2007/730 pareiškė *Fédération internationale de football association (FIFA)* ir *Union des associations européennes de football (UEFA)* (atitinkamai bylose T-68/08 ir T-55/08).
- 17 Komisija taip pat atsisakė leisti iš dalies susipažinti su 2006 m. rugpjūčio 2 d. laišku, nes jam visam taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis. Galiausiai Komisija manė, kad nebuvo jokios aplinkybės, liudijančios viršesnę viešąjį interesą, kuris pateisintų dokumentų, su kuriais ieškovas prašė leisti susipažinti, atskleidimą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 18 2008 m. birželio 18 d. Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovas pareiškė šį ieškinį.
- 19 2008 m. rugsėjo 30 d. pateiktais dokumentais Jungtinė Karalystė pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus. 2008 m. spalio 2 d. pateiktu dokumentu Danija pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti ieškovo reikalavimus. 2008 m.

gruodžio 2 d. nutartimi Teismo septintosios kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus įstoti į bylą. Jungtinė Karalystė savo paaiškinimus, o kitos šalys savo pastabas dėl šių paaiškinimų pateikė per nustatytus terminus.

- 20 2010 m. rugpjūčio 4 d. nutartimi Teismo septintosios kolegijos pirmininkas, remdamasis šio teismo Procedūros reglamento 65 straipsnio b punktu, 66 straipsnio 1 dalimi ir 67 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, nutarė, kad Komisija privalo pateikti visų dokumentų, su kuriais ji neleido susipažinti, kopijas.
- 21 Kadangi Teismo sudėtis buvo pakeista, teisėjas pranešėjas paskirtas į antrąją kolegiją, kuriai galiausiai ir skirta ši byla.
- 22 2010 m. rugsėjo 6 d. laišku Komisija įvykdė šį prašymą.
- 23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir imdamasis proceso organizavimo priemonių pateikė Komisijai vieną rašytinį klausimą, į kurį ji atsakė 2010 m. spalio 29 d. laišku.
- 24 Per 2010 m. lapkričio 24 d. posėdį šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Teismo pateiktus klausimus.

25 Ieškovas Teismo prašo:

- panaikinti implicitinį sprendimą, priimtą 2008 m. balandžio 9 d., neleisti susipažinti su tam tikra korespondencija ir eksplisitinį sprendimą,

- priteisti iš Komisijos ir Jungtinės Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Teismo prašo:

- atmesti ieškinį dėl implicitinio sprendimo neleisti susipažinti su tam tikra korespondencija kaip nepriimtina,

- atmesti pagrindus dėl eksplisitinio sprendimo kaip nepagrįstus,

- priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

27 Jungtinė Karalystė Teismo prašo:

- atmesti ieškinį dėl implicitinio sprendimo neleisti susipažinti su tam tikra korespondencija kaip nepriimtina,

— atmesti ieškinį dėl eksplisitinio sprendimo kaip nepagrįstą.

Dėl teisės

- ²⁸ Ieškovas remiasi dviem ieškinio pagrindais dėl atitinkamai motyvavimo pareigos ir EB 255 straipsnio, skaitomo kartu su Reglamento Nr. 1049/2001 1, 2 ir 4 straipsniais, pažeidimo.

1. Dėl ieškinio dėl implicitinio sprendimo priimtimumo

Šalių argumentai

- ²⁹ Komisija, palaikoma Jungtinės Karalystės, tvirtina, kad ieškovas neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio dėl implicitinio sprendimo, kuris, kaip manoma, priimtas 2008 m. balandžio 9 d., pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį (toliau – implicitinis sprendimas). Galiausiai, kadangi eksplisitinis sprendimas priimtas iki pareiškiant ieškinį, panaikinus implicitinį sprendimą, jam nebus suteiktas kitoks pranašumas nei tas, kurį jam suteiks galimas eksplisitinio sprendimo panaikinimas.

- 30 Ieškovas tvirtina, kad Komisijos pozicija yra absurdiška, kuria remiantis dėl eksplicitinio sprendimo priėmimo pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalies terminui nebebūtų galima imtis teisinės implicitinio sprendimo neleisti susipažinti su tam tikra korespondencija, kuris iš esmės yra nemotyvuotas aktas, kontrolės.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 31 Iš teismo praktikos matyti, kad eksplicitinį sprendimą neleisti susipažinti su dokumentu priėmus po to, kai pasibaigė Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies terminas, pareiškėjas nebeturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio dėl implicitinio sprendimo, kaip manoma, priimto dėl to, kad tas terminas praleistas (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją*, T-355/04 ir T-446/04, Rink. p. II-1, 45 punktą ir 2010 m. birželio 17 d. Bendrojo Teismo nutarties *Jurašinovič prieš Tarybą*, T-359/09, neskelbiamos Rinkinyje, 40 punktą). Iš tiesų teisinės pasekmės, susijusios su leidimu susipažinti su aptariamais dokumentais, netenka prasmės dėl šio termino praleidimo nuo to momento, kai priimtas eksplicitinis sprendimas.
- 32 Pirmesniame punkte pateikto vertinimo nepaneigia per teismo posėdį ieškovo nurodytas interesus dėl galimybės vėliau pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo remiantis aptariamo termino praleidimu. Iš tikrųjų implicitinio sprendimo panaikinimas iš anksto nėra sąlyga tokiam ieškiniui pareikšti.
- 33 Iš to matyti, kad ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas, kiek jis pareikštas dėl implicitinio sprendimo.

2. Dėl ieškinio dėl explicitinio sprendimo

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, pagrįsto motyvavimo pareigos pažeidimu

Šalių argumentai

- 34 Dėl explicitinio sprendimo ieškovas pirmiausia nurodo negalintis žinoti, ar, be Komisijos nurodytų dokumentų, yra kokių nors kitų, kurie būtų susiję su jo paraiška. Toliau ieškovas pažymi, kad pagrįstas valstybės narės prieštaravimas tam, kad būtų atskleistas koks nors dokumentas remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi, neatleidžia Komisijos nuo pareigos imtis išsamios kontrolės dėl šios valstybės narės pateiktų motyvų pagrįstumo ir pateikti savo motyvus šiuo klausimu pagal EB 253 straipsnį ir Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį. Tokį požiūrį pagrindžia daug šio sprendimo 15 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* punktų, generalinio advokato M. Poiares Maduro išvada toje byloje (Rink. p. I-11394) ir Komisijos pasiūlymas dėl Reglamento Nr. 1049/2001 pakeitimo, kuris susijęs su galiojančios šio reglamento redakcijos 4 straipsnio 5 dalies aiškinimu.
- 35 Be to, jeigu Komisijai būtų nustatyta pareiga imtis veiksmų pagal negatyvią valstybės narės, su kuria konsultuotasi, pagrįstą nuomonę, reikštų, kad paneigiama šios nuostatos formuluotė, kurioje konstatuojamas tos valstybės narės „prašymas“, ir kad grąžinama šio dokumento autoriaus nuostata, kuri panaikinta Reglamentu Nr. 1049/2001.
- 36 Nuomonės, kurią gina Komisija, nenuoseklumas taip pat matyti iš to, kad dėl jos šioje byloje ši institucija atsisakė leisti susipažinti su dokumentais, priklausančiais viešojo

intereso sričiai, kaip antai 2006 m. Pasaulio futbolo čempionato rungtynių sąrašu ir 1994 m., 1998 m. ir 2002 m. Pasaulio futbolo čempionato rungtynių, kurios nebuvė tiesiogiai transliuojamos per nemokamą televiziją, sąrašu, ir dėl to, kad Komisija atsisakė leisti susipažinti su vienu dokumentu, kurį Jungtinės Karalystės institucijos sutiko atskleisti.

- 37 Išskyrus nuolankų pritarimą Jungtinės Karalystės vertinimui, eksplcitiniame sprendime nėra samprotavimų dėl pagrindo, kuriuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad galioja šios valstybės narės nurodyti motyvai ar nėra viršesnio viešojo intereso, kuris pateisintų aptariamų dokumentų atskleidimą. Šio sprendimo 36 punkte minėta aplinkybė taip pat įrodo, kad Komisija nenagrinėjo priežasčių, kurias nurodė Jungtinė Karalystė, pagrįstumo. Be to, eksplcitiniame sprendime nėra atsisakymo pagrindų, kuriuos šiuo klausimu nurodė Jungtinė Karalystė savo įstojimo į bylą paaiškinimuose.
- 38 Galiausiai eksplcitiniame sprendime nėra jokio Komisijos vertinimo dėl galimybės leisti iš dalies susipažinti su dokumentais, kuriuos prašoma atskleisti.
- 39 Todėl, ieškovo teigimu, Komisija, pasirėmusi vien Jungtinės Karalystės institucijų pagrįstu atsisakymu leisti susipažinti su dokumentais, kuriuos ji suformulavo, ir nenagrinėjusi galimybės leisti iš dalies susipažinti su šioje paraiškoje nurodytais dokumentais, pažeidė jai tenkančią motyvavimo pareigą.
- 40 Dėl 2006 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos laiško ieškovas nurodo, kad teiginys, jog dėl jo atskleidimo valstybė narė nebebendradarbiautų ir nebepateiktų informacijos, reikalingos Komisijos vertinimui, ar nacionalinės priemonės suderinamos su Bendrijos teise, yra hipotetinio pobūdžio, nepagrįstas įrodymais, todėl jis negali būti laikomas pakankamu motyvavimu.

41 Komisija ir Jungtinė Karalystė ginčija šių argumentų pagrįstumą.

Bendrojo Teismo vertinimas

42 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvacija atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo formuluotę, bet ir kontekstą bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (2000 m. kovo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VBA prieš Florimex ir kt.*, C-265/97 P, Rink. p. I-2061, 93 punktas).

43 Visų pirma dėl ieškovo teiginio, kad jis negali žinoti, ar yra kitų dokumentų, kurie patektų į jos paraišką ir kurie nenurodyti eksplisiciniame sprendime, konstatuotina, jog Komisija šiame sprendime aiškiai nurodė, su kuriais dokumentais ieškovas prašo leisti susipažinti. Vadinas, šiuo klausimu eksplisicinis sprendimas yra pakankamai teisiškai motyvuotas.

- 44 Toliau reikia konstatuoti, jog, kalbant apie Jungtinės Karalystės priimtus dokumentus, Komisijai tenkančios motyvavimo pareigos apimtis priklauso nuo teisinių pasekmių, susijusių su tam tikros valstybės narės atsisakymu atskleisti tam tikrą dokumentą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, apibrėžties.
- 45 Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad aiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį kaip suteikiančią valstybei narei bendrą ir besąlygišką veto teisę visiškai laisvai ir nemotyvuojant savo sprendimo prieštarauti bet kokio Bendrijos institucijos turimo dokumento atskleidimui vien dėl to, kad šį dokumentą priėmė ši valstybė narė, yra nesuderinama su tikslu pagerinti Europos Sąjungos sprendimų priėmimo proceso skaidrumą. Taikant tokį aiškinimą, iš Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų būtų pašalinta ypač svarbi dokumentų, kurie galėtų būti Bendrijos sprendimų priėmimo proceso pagrindas, kategorija. Todėl visuomenės teisė susipažinti su dokumentais tam tikra prasme galėtų būti pažeista be jokios objektyvios priežasties (šiuo klausimu žr. 15 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 58–60, 62 ir 64 punktus).
- 46 Atitinkama valstybė narė priverkta privalo motyvuoti savo prieštaravimą remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytais išimtimis. Kai valstybė narė įvykdo šią pareigą, ši institucija privalo atmesti paraišką suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, tačiau turi įvykdyti jai pačiai tenkančią motyvavimo pareigą ir savo sprendime pateikti valstybės narės nurodytus motyvus, kad prieitų prie išvados, jog taikoma viena iš minėtose nuostatose įtvirtintų teisės susipažinti su dokumentais išimčių (šiuo klausimu žr. 15 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 87, 89 ir 90 punktus).
- 47 Iš šių samprotavimų, kuriais siekiama apsaugoti Reglamento Nr. 1049/2001 tikslą, kartu bandant 4 straipsnio 5 daliai suteikti savitą norminį turinį, kuris skirtųsi nuo tos pačios nuostatos 4 dalies, matyti, kad Komisija, konstatavusi, jog valstybės narės

prieštaravime yra priežasčių, dėl kurių, jos nuomone, aptariami dokumentai patenka į teisės susipažinti su dokumentais išimtį, neprivalo pateikti savo pačios vertinimo dėl šių motyvų pagrįstumo.

- 48 Šioje byloje, kalbant apie Jungtinės Karalystės priimtus dokumentais, pažymėtina, jog eksplicitinio sprendimo 2 punkte Komisija pateikė šios valstybės narės suformuluotas priežastis remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje ir 3 dalies antroje pastraipoje išvardytomis išimtimis. Todėl Komisija įgyvendino savo pareigą motyvuoti pagal EB 253 straipsnį ir Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį.
- 49 Galiausiai dėl 2006 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos laiško primintina, kad pareiga motyvuoti yra esminis formos reikalavimas ir jį reikia skirti nuo klausimo dėl motyvavimo pagrįstumo, kuris yra susijęs su materialiniu ginčijamo akto teisėtumu (2007 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją*, T-112/05, Rink. p. II-5049, 94 punktas).
- 50 Konstatuotina, kad ieškovo argumentai šiuo klausimu, pateikti grindžiant teiginį, jog eksplicitiniame sprendime nėra motyvų ar jų nepakanka, iš tikrųjų yra susiję su jo motyvų pagrįstumu, o tai bus aiškinamasi nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą. Reikia pažymėti, kad eksplicitinio sprendimo 3.1 punkte išdėstytos priežastys, dėl kurių Komisija nusprendė, jog atskleidus aptariamą laišką būtų pažeisti tyrimų tikslai, todėl reikia neleisti su juo susipažinti pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką.
- 51 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, pagrįsto EB 255 straipsnio, skaitomo kartu su Reglamento Nr. 1049/2001 1, 2 ir 4 straipsniais, pažeidimo

Dėl Jungtinės Karalystės priimtų dokumentų

— Šalių argumentai

- 52 Ieškovas nurodo, kad remiantis teismo praktika bet kokia teisės susipažinti su institucijų dokumentais išimtis turi būti aiškinama siaurai, nes leidimas susipažinti turi būti saugomas kaip principas.
- 53 Dėl išimties, pagrįstos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa (žr. šio sprendimo 14 punktą), ieškovas nurodo, kad šiuo atveju valstybė narė rėmėsi nuostata, skirta apsaugoti Komisijos sprendimų priėmimo procesą ateityje. Iš tikrųjų Komisija, priimdama tiek implicitinį, tiek eksplicitinį sprendimus, jau buvo priėmusi Sprendimą 2007/730 ir užbaigusi bylą dėl skundo (žr. šio sprendimo 8 ir 9 punktus). Kadangi ši išimtis susijusi tik su institucijų sprendimų priėmimo procesu, ja remtis gali tik institucijos. Tokiomis aplinkybėmis tai, kad Jungtinės Karalystės institucijos neatsiuntė eksplicitiniame sprendime nurodytų dokumentų tam, kad jie būtų atskleisti visuomenei, yra nereikšminga, kaip nereikšmingas yra teiginys, kad šie dokumentai buvo išnagrinėti nagrinėjant skundą.
- 54 Be to, teiginys, kad atskleidus šiuos dokumentus būtų paveiktas valstybių narių noras bendradarbiauti su Komisija, yra susijęs su absoliučiai hipotetine, o ne pagrįstai

numatoma rizika. Be to, pagal EB 10 straipsnį valstybės narės privalo bendradarbiauti su Komisija ir negali pažeisti šios pareigos dėl to, kad Komisija leido susipažinti su tam tikru dokumentu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Šiuo klausimu ieškovas nurodo pačios Komisijos poziciją dėl priemonių, patenkančių į Direktyvos 89/552 3a straipsnio taikymo sritį, kuria remdamasi ji imsis nagrinėjimo, tik jeigu valstybė narė pateiks pakankamai informacijos dėl visų renginių svarbos visuomenei ir dėl procedūrų, taikytinų pasirenkant šiuos renginius. Vadinasi, neįsivaizduojama, kad valstybė narė galėtų nebendradarbiauti vykstant Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalyje numatytai procedūrai.

55 Ieškovas primena valstybių narių pareigą prireikus aiškiai ir skaidriai parengti įvykių, kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei, sąrašą, kaip numatyta Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalyje, o atsisakyti atskleisti Komisijai pateiktus su juo susijusius dokumentus negalima net ir po to, kai priimtas sprendimas dėl to, ar sąrašas suderinamas su Bendrijos teise, nurodant motyvą, kad valstybė narė ateityje gali atsisakyti bendradarbiauti. Net jeigu Komisija gavo Jungtinės Karalystės institucijų priimtus dokumentus po to, kai jų paprašė informacijos dėl skundo, vis dėlto Sprendimas 2007/730 priimtas šios informacijos pagrindu.

56 Tokiomis aplinkybėmis ieškovas pažymi, kad, pačios Komisijos teigimu, vykstant skundo nagrinėjimui Jungtinės Karalystės pateikta informacija buvo naudinga vertinant Jungtinės Karalystės priimtų priemonių suderinamumą su Bendrijos teise ir kad remiantis 2008 m. vasario 7 d. laišku (žr. šio sprendimo 9 punktą) priėmus Sprendimą 2007/730 skundo nagrinėjimas nutrauktas. Šitaip Komisija eksplicitiniame sprendime nustatė, kad ginčijami dokumentai patenka į ieškovo kartotinės paraiškos, kuri buvo susijusi su dokumentais dėl priemonių, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį, taikymo sritį. Iš to matyti, kad šių

priemonių suderinamumo nagrinėjimas ir skundo nagrinėjimas sutapo, o Komisijos argumentai, kuriuos ji pirmą kartą pateikė savo atsiliepime į ieškinį, pagrįsti šių dviejų procedūrų atskyrimu, turi būti atmesti. Ieškovas šiuo klausimu pabrėžia, kad remiantis ekspllicitiniu sprendimu 2007 m. vasario 19 d. laiške pateikta Jungtinės Karalystės institucijų nuomonė dėl Komisijos požiūrio į tam tikrus klausimus, susijusius su Direktyvos 89/552 3a straipsniu.

- 57 Be to, argumentas dėl galimybės atnaujinti priemonių, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė, nagrinėjimo procedūrą po to, kai Teismas panaikino Sprendimą 2007/730, negali būti priimtas, nes juo būtų galima pagrįsti bet kokio vykstant tyrimui Komisijai perduoto dokumento neatskleidimą.
- 58 Todėl Komisija, pasirėmusi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi, kad atsisakytų leisti susipažinti su Jungtinės Karalystės priimtais dokumentais, padarė teisės klaidą.
- 59 Ieškovas taip pat nurodo, kad Komisija, neišnagrinėjusi galimybės leisti iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais, pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį. Ekspllicitiniame sprendime nepasakyta, kad Komisija būtų paprašiusi Jungtinės Karalystės motyvuoti poziciją dėl galimo leidimo susipažinti iš dalies ar kad tokie motyvai iš tikrųjų buvo pateikti.
- 60 Komisija savo ruožtu tvirtina, pirma, kad taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį ji turi įgaliojimus tik patikrinti, ar valstybės narės prieštaravimai yra pagrįsti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalimi ir ar šie prieštaravimai akivaizdžiai

neperžengia šiose nuostatose įtvirtintų išimčių taikymo srities. Lygiai taip pat Sąjungos teismams atliekant jos vertinimo teisėtumo kontrolę turėtų būti tikrinama tik tai, ar ji tokį vertinimą apskritai atliko.

- 61 Antra, dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtintos išimties (žr. šio sprendimo 14 punktą) Komisija nurodo, kad Jungtinės Karalystės dokumentai buvo pateikti nagrinėjant skundą ir juose yra Jungtinės Karalystės institucijų nuomonė, pateikta vykstant išankstinėms konsultacijoms su Komisija. Komisija, palaikoma Jungtinės Karalystės, pabrėžia, jog, priešingai nei tvirtina ieškovas, valstybė narė, dalyvaujanti sprendimų priėmimo procese, kuriam pasibaigus priimamas tam tikros institucijos aktas, turi teisę remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje įtvirtinta išimtimi, kuria siekiama apsaugoti „laiką apmąstymui“, būtiną šiam procesui. Šioje byloje rizika pažeisti šį procesą, dėl kurio reikėtų panašaus patikrinimo tiek pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį, tiek vykstant procedūrai dėl įsipareigojimų neįvykdymo, yra pagrįstai numatoma, nepaisant to, kad aptariamasis tyrimas baigtas, nes Sprendimo 2007/730 teisėtumas užginčytas Teisme bylose *UEFA prieš Komisiją* (T-55/08) ir *FIFA prieš Komisiją* (T-68/08). Iš tikrųjų šie dokumentai, kuriais Komisija galėjo remtis tiek atlikdama savo tyrimą pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį, tiek dėl skundo, atlieka pagrindinį vaidmenį sprendžiant, ar atnaujinti Jungtinės Karalystės priimtų priemonių suderinamumą su Bendrijos teise nagrinėjimo procedūrą, jeigu Sprendimas 2007/730 bus panaikintas iš esmės. Jungtinės Karalystės institucijos privalėtų iš naujo bendradarbiauti su Komisija ir visiškai ja pasitikėti, kol byla bus galutinai baigta, antraip būtų rimtai pažeistas sprendimo priėmimo procesas. Tokiomis sąlygomis Jungtinės Karalystės samprotavimai nėra visiškai netinkami.

- 62 Komisija priduria, kad EB 10 straipsnyje įtvirtinta bendradarbiavimo pareiga nedaro kliūčių galimybei valstybėms narėms prašyti, kad tam tikri dokumentai liktų

konfidencialūs. Valstybėms narėms tenkanti pareiga pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį neturi reikšmės šiuo atveju, nes aptariami dokumentai pateikti nagrinėjant skundą ir juos Jungtinė Karalystė pateikė ne pagal šią nuostatą.

- 63 Jungtinė Karalystė pabrėžia, kad net jeigu tam tikra informacija, esanti 2007 m. vasario 19 d. laiško iv–vi prieduose, nėra konfidenciali, jų pateikimo struktūra liudija esant tam tikrus elementus, kurių negalima atskleisti nepažeidžiant abipusio pasitikėjimo, kuris turi būti užtikrintas korespondencijoje tarp Komisijos ir tam tikros valstybės narės esant tokioms aplinkybėms kaip šiuo atveju.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 64 Pirmiausia pažymėtina, kad po to, kai Komisija savo atsiliepime į ieškinį ir 2010 m. spalio 29 d. laiške pateikė paaiškinimų, kuriais remiantis matyti, jog ji nebeprieštaravo tam, kad būtų atskleisti pirmieji du Jungtinės Karalystės nuolatinio atstovo laiško priedai, su sąlyga, kad tam tikri duomenys, dėl kurių remtasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtimi (žr. šio sprendimo 14 punktą), per teismo posėdį ieškovas pareiškė nebeginčijantis eksplacitiniame sprendime esančio vertinimo dėl aptariamų duomenų.

- 65 Dėl Jungtinės Karalystės priimtų dokumentų ieškovas iš esmės remiasi vienu ieškinio pagrindu dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pažeidimo.

- 66 Šiuo klausimu pirmiausia reikia atmesti Komisijos ir Jungtinės Karalystės ginamą poziciją dėl teismo kontrolės apimties, jeigu taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis (žr. šio sprendimo 60 punktą).
- 67 Iš tikrųjų, kai valstybė narė remiasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi ir nurodo to paties straipsnio 1–3 dalyje išvardytus atsisakymo pagrindus, Sąjungos teismas, paprašius suinteresuotajam asmeniui, kuriam prašoma institucija atsisakė suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, turi patikrinti, ar šis atsisakymas galėjo būti teisėtai grindžiamas šiomis išimtimis, nepaisant to, kad jį lėmė ne pačios institucijos, o atitinkamos valstybės narės atliktas šių išimčių vertinimas. Galiausiai reikia pažymėti, jog šio suinteresuotojo asmens atžvilgiu valstybės narės įsikišimas neturi įtakos Bendrijos sprendimui, kurį jam vėliau adresuoja institucija, atsakydama į jo pateiktą paraišką suteikti galimybę susipažinti su turimu dokumentu (šiuo klausimu žr. 15 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 94 punktą).
- 68 Atsižvelgiant į Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiamus tikslus, šios teisės visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais išimtyms, išvardytos šio reglamento 4 straipsnyje, turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą, C-39/05 P ir C-52/05 P*, Rink. p. I-4723, 36 punktą).
- 69 Kalbant apie Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, reikia pažymėti, kad šios nuostatos tikslas yra apsaugoti tam tikrus dokumentus, priimtus per kokią nors procedūrą, kurių atskleidimas net ir pasibaigus šiai procedūrai gali pakenkti atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui.
- 70 Šiuose dokumentuose turi būti „vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi“.

- 71 Remiantis eksplicitinio sprendimo 2 punktu, Jungtinės Karalystės priimti dokumentai atitinka tokią apibrėžtį, nes juose yra šios valstybės narės institucijų „nuomonė“, skirta Komisijos „vidaus reikmėms“, „esanti preliminarių konsultacijų tarp Komisijos ir šių institucijų dalimi“.
- 72 Be to, atsakydama į klausimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė per teismo posėdį, Komisija nurodė, kad, jos nuomone, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa apima ir dokumentus, kuriuos priėmė atitinkamai institucijai nepriklausančios žinybos, nes net jeigu jais ir siekiama pateikti informacijos, juose, nors ir netiesiogiai, pateikiama jų autoriaus nuomonė dėl aptariamų informacijos tikslumo ar reikšmingumo.
- 73 Tačiau Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje esančios terminijos negalima aiškinti taip plačiai. Pirma, manant, kad tam tikras dokumentas yra tik institucijos vidaus reikmėms vien dėl to, kad jis jai skirtas, tai reiškia, kad ta sąlyga netenka prasmės, nes šią sąlygą atitinka bet koks institucijos gaunamas dokumentas. Antra, aiškinimu, kuriuo grindžiama eksplicitiniame sprendime pateikta pozicija, neatsižvelgiama į tai, kad svarstymai ar preliminarios konsultacijos turi, remiantis šia nuostata, vykti „institucijos viduje“. Eksplicitiniame sprendime nurodyta, kad vyko konsultacijos tarp Komisijos ir Jungtinės Karalystės, vadinasi, jos nevyko „institucijos viduje“.
- 74 Šie samprotavimai toli gražu nėra vien gramatinio aiškinimo pasekmė, o atitinka šio sprendimo 68 punkte įtvirtintą principą, kurį pažeidžia pozicija, kurios laikomasi eksplicitiniame sprendime ir kurią Komisijos išplėtojo per teismo posėdį. Be to, šiais samprotavimais apsaugomas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos veiksmingumas kartu su logika, kodėl šioje nuostatoje yra dvi atskiros

pastraipos, kurių pirma susijusi su laikotarpiu iki pasibaigiant sprendimų priėmimo procesui, o antra – su laikotarpiu, kuris tęsiasi net jam pasibaigus.

75 Tiesą sakant, pirmiausia, manant, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa susijusi su bet koku dokumentu, kurį institucijai perduoda koks nors siuntėjas iš išorės, kuriame yra „nuomonė“ plačiausia šio žodžio prasme ir dėl kurios gali reikėti pateikti atsakymą, nes visa tai yra „konsultacijos“ šioje nuostatoje vartojama prasme, reikštų, kad ši antra pastraipa susijusi su „dokumentais“ tokia pat plačia prasme kaip ir pagal šios nuostatos pirmą pastraipą. Kadangi šios dokumentų kategorijos gali būti saugomos tokiomis pačiomis sąlygomis, t. y. jų atskleidimas gali rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procesui, pirma pastraipa taptų perteklinė, nes antra pastraipa apima tiek laikotarpį iki pasibaigiant šiam procesui, tiek laikotarpį jam pasibaigus.

76 Vadinas, dokumentai, kuriuos asmuo ar išorės žinyba nusiuntė institucijai siekdami juos aptarti, nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį. Iš to matyti, kad Jungtinė Karalystė negalėjo pagrįstai remtis šia nuostata ir prašyti Komisijos neleisti susipažinti su tais laiškais. Reikia pridurti, kad aplinkybė, jog šio sprendimo 15 punkte minėtame Sprendime *Švedija prieš Komisiją* Teisingumo Teismas pripažino, kad valstybė narė gali remtis Reglamentu 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies išimtimis, niekaip nepaneigia šios išvados. Tiesą sakant, tai, kad Teisingumo Teismas šiame sprendime padarė nuorodą į šios nuostatos 3 dalį, galima paaiškinti joje esančia pirma pastraipa, kuri taip pat susijusi su institucijos gautais dokumentais.

77 Bet kuriuo atveju konstatuotina, kad šioje byloje netenkinama sąlyga dėl rimto pakenkimo institucijos sprendimų priėmimo procesui.

- 78 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tam tikra paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentais turi būti nagrinėjama konkrečiai. Vien aplinkybės, kad dokumentas yra susijęs su išimties saugomu interesu, nepakanka pateisinti šios išimties taikymą. Toks taikymas iš esmės gali būti pateisinamas tik jei institucija iš anksto įvertino, ar dėl susipažinimo su dokumentu konkrečiai ir realiai nukentėtų saugomas interesas. Be to, kad būtų galima remtis rizika pakenkti saugomam interesui, ji turi būti pagrįstai numatoma, o ne tik hipotetiška (žr. 2009 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Borax Europe prieš Komisiją*, T-166/05, neskelbiamo Rinkinyje, 88 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 79 Taip pat reikia priminti, kad aptariamus dokumentus Jungtinė Karalystė pateikė atsakydama į 2006 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos laišką, kuris nusiųstas šios valstybės narės institucijoms po to, kai pateiktas skundas. Kaip matyti iš eksplicitinio sprendimo 2 punkto ketvirtos pastraipos, Jungtinė Karalystė mano, kad šių laiškų atskleidimas rimtai pakenktų jos lojaliam bendradarbiavimui su Komisija vykstant skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimo nagrinėjimui, nes ji negalėtų nuoširdžiai atsakyti į Komisijos klausimus. Ši aplinkybė kelia pavojų Komisijos sprendimų priėmimo procesui dėl Bendrijos teisės pažeidimo.
- 80 Tokio vertinimo negalima palaikyti. Jeigu galimas valstybės narės pareiškimas, kuriuo ji susilaukia nuo bendradarbiavimo su tam tikra institucija, kai ši leidžia susipažinti su tam tikru dokumentu, būtų pripažintas pagrindu rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procesui Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje vartojama prasme, tai reikštų, kad valstybėms narėms suteikiama diskrecija toje srityje arba bent jau nustatoma sąlyga, kad galimybės susipažinti su dokumentais politika, įgyvendinta šiuo reglamentu, priklauso nuo su ja susijusios nacionalinės politikos. Tačiau tai nesuderinama nei su galimybės susipažinti su dokumentais tvarka, įvesta Reglamentu Nr. 1049/2001 (šiuo klausimu žr. 15 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 58 ir 65 punktus), nei su valstybėms narėms pagal EB 10 straipsnį tenkančia lojalios bendradarbiavimo su Komisija pareiga.

- 81 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa ir 5 dalis turi būti aiškinamos taip, kad valstybė narė negali remtis susilaikymu nuo bendradarbiavimo su Komisija, kai tam tikras dokumentas yra atskleistas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, kad tinkamai pagrįstų argumentą, jog bus rimtai pakenkta atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui.
- 82 Todėl eksplicitinis sprendimas turi būti panaikintas, kiek jis susijęs su atsisakymu leisti susipažinti su 2006 m. rugsėjo 5 d. ir 2007 m. vasario 19 d. laiškais, išskyrus tą jo dalį, kuri susijusi su duomenimis, esančiais pirmuose dviejuose 2007 m. vasario 19 d. laiško prieduose, dėl kurių remtasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtimi.

Dėl Komisijos dokumento

— Šalių argumentai

- 83 Ieškovas primena, jog vien to, kad tam tikras dokumentas yra susijęs su inspekcijomis ar tyrimais, nepakanka, kad būtų pateisintas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties taikymas. Todėl Komisija sprendimo motyvuojamojoje dalyje privalo įrodyti, jog atskleidus atitinkamą dokumentą bus konkrečiai ir pagrįstai numatomu būdu pažeisti inspekcijų ar tyrimų tikslai.

- 84 Be to, nuostata, įtvirtinanti išimtį, kuria remiasi Komisija, siekiama apsaugoti ne pačius tyrimus, bet šių tyrimų tikslus, kadangi šios apsaugos tikslui negalima pakenkti pasibaigus atitinkamam tyrimui.
- 85 Šioje byloje Komisija nepaaiškino, kaip jos 2006 m. rugpjūčio 2 d. laiško atskleidimas gali paskatinti Jungtinės Karalystės institucijas nepateikti informacijos vykstant procedūrai, per kurią valstybės narės privalo bendradarbiauti ir kuri šiuo atveju jau buvo pasibaigusi. Tokiomis aplinkybėmis galimybė, kad Teismas panaikins Sprendimą 2007/730, yra tik hipotetinė, būsima ir turbūt tolima.
- 86 Be to, Komisija ekspllicitiniame sprendime nurodė valstybės narės suteiktą informaciją, nors ginčijamą laišką parašė ji pati. Galiausiai Komisija neatsižvelgė į tai, kad buvo viršesnis viešasis interesas, pateisinantis šio dokumento atskleidimą ir tenkinantis padidinto skaidrumo bei piliečio dalyvavimo sprendimų priėmimo procese poreikį. Iš to matyti, kad dėl 2006 m. rugpjūčio 2 d. laiško pasirėmusi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje numatyta išimtimi Komisija padarė klaidą, todėl eksplcicitinis sprendimas turi būti panaikintas.
- 87 Komisija pabrėžia, kad reikia skirti, pirma, dokumentus, kuriuos Jungtinė Karalystė perdavė pranešdama apie priemones pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį, ir tuos, kurie jai pateikti vykstant tyrimui, pradėtam po to, kai pateiktas skundas, kuris yra atskira procedūra nuo pranešimo procedūros. Komisija taip pat pabrėžia, kad tyrimas, dėl kurio remiamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi, yra tyrimas pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį. Be to, ji atskirai išnagrinėjo šį dokumentą remdamasi nurodyta išimtimi ir padarė išvadą, dėl kurios pateikė pakankamą ir teisingą motyvavimą, kad buvo pagrįstai

numatoma rizika pakenkti šio tyrimo tikslui. Šioje klausimu, kaip numatyta ir eksplisiciniame sprendime, Sprendimo 2007/730 panaikinimas iš esmės bylose *UEFA prieš Komisiją* (T-55/08) ir *FIFA prieš Komisiją* (T-66/08), kurios tuo metu buvo nagrinėjamos Teisme, reiškia, kad turi būti iš naujo pradėta procedūra ir iš naujo įvertinta surinkta informacija iki jo priėmimo, įskaitant tą informaciją, kuri yra dokumentuose, su kuriais neleista susipažinti.

- 88 Be to, Komisija tvirtina dėl 2006 m. rugpjūčio 2 d. laiško nesirėmusi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka ir 3 dalies antra pastraipa.
- 89 Galiausiai Komisija atmeta tiek ieškovo tvirtinimą dėl to, kad neišnagrinėta galimybė leisti iš dalies susipažinti, remdamasi tuo, kad ji įvertino išimties taikymą dėl kiekvieno dokumento atskirai, tiek argumentą, pagal kurį ji pažeidė viršesnę viešąjį interesą, pateisinantį 2006 m. rugpjūčio 2 d. laiško atskleidimą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 90 Dėl 2006 m. rugpjūčio 2 d. laiško turinio ieškovas tvirtina, kad eksplisiciniame sprendime esantis teiginys dėl to, jog aptariamame laiške yra Jungtinės Karalystės pateiktos informacijos, yra absurdiškas, nes iš tikrųjų tai yra pirmasis Komisijos laiškas po to, kai pateiktas skundas. Kaip matyti iš eksplisicinio sprendimo 3.1 punkto, Komisija grindė šio dokumento neatskleidimą rizika, kad valstybės narės nebenorės bendradarbiauti vykstant procedūroms pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį, jeigu žinos, kad jų pateikiama informacija vėliau galės būti perduota tretiesiems asmenims. Tačiau skaitant aptariamą laišką, kurį pateikė Komisija taikydama tyrimo priemones (žr. šio

sprendimo 20 ir 21 punktus), matyti, kad jame nėra informacijos, kurią būtų pateikusi Jungtinės Karalystės institucijos. Šis laiškas yra skundo sintezė ir juo prašoma šios valstybės narės institucijų nuomonės dėl *Infront WM* teiginių. Vienintelė nuoroda į Jungtinės Karalystės institucijų pateiktą informaciją yra susijusi su žiūrovų skaičiumi, kuris skunde ginčijamas, vadinasi, kurį ieškovas jau žinojo kaip *Infront WM* patarėjas (žr. šio sprendimo 5 ir 6 punktus). Iš to matyti, kad Komisijos eksplacitiniame sprendime nurodyta priežastis siekiant pateisinti aptariamo dokumento neatskleidimą neatitinka šio dokumento turinio.

⁹¹ Bet kuriuo atveju, net abstrakčiai žiūrint į šią aplinkybę, pažymėtina, jog eksplacitiniame sprendime Komisijos nurodytų aplinkybių nepakanka, kad būtų tenkinamos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos sąlygos.

⁹² Šiuo klausimu reikia pažymėti, kaip pabrėžia Komisija (žr. šio sprendimo 87 punktą), kad tyrimas, dėl kurio remiamasi šia išimtimi, yra Jungtinės Karalystės priimtų priemonių suderinamumo su Bendrijos teise vertinimo procedūra pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį.

⁹³ Komisijos vaidmens šioje procedūroje tikslas yra patikrinti, ar šiuo atveju gali būti taikomas šios nuostatos 3 dalyje numatytas instrumentas, kuriuo kitoms valstybėms narėms nustatomos pareigos ir kuris sudaro laisvės teikti paslaugas kliūtis. Be to, tai, kad po to, kai pateiktas skundas, Komisija paprašė šios valstybės narės institucijų

pateikti patikslinimų ir papildomos informacijos, reiškia, kad ji tai padarė dėl to, kad jų reikėjo šiam vertinimui atlikti.

⁹⁴ Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad jeigu valstybė narė nenori Komisijai pateikti šiam vertinimui atlikti būtinų dokumentų remdamasi tuo, kad ji nesutinka leisti prireikus Komisijai juos atskleisti tretiesiems asmenims pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, kyla vienintelė pasekmė – institucija pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį neatliks priemonių suderinimo su Bendrijos teise vertinimo ir bus taikoma pirminė teisė. Šiuo klausimu pridurtina, kad pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnį Komisija neįgyvendina Sąjungos politikos visuomenės supažindinimo su itin reikšmingais laikomais įvykiais srityje, o tiesiog duoda instrumentą, kad būtų užkirstas kelias apeiti galimas su šia sritimi susijusias nacionalines priemones, kai jos suderinamos su Bendrijos teise. Be to, valstybės narės yra laisvos apsispręsti, ar jos nori įgyvendinti politiką savo visuomenei itin reikšmingų įvykių srityje, o tai liudija žodžio „gali“ vartojimas Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalyje.

⁹⁵ Todėl Komisijos tyrimo tikslas yra ne leisti susipažinti su visuomenei itin reikšmingais laikomais įvykiais per nepriklausomą televiziją, o užtikrinti Bendrijos teisės laikymąsi, kai valstybė narė nori pasinaudoti abipusio priemonių, kurias ji priima įgyvendindama politiką toje srityje, pripažinimo instrumentu. Bendrijos teisės laikymosi tikslui nekyla pavojus, jeigu valstybė narė nenori bendradarbiauti vykstant jos priimtų ar planuojamų priimti priemonių suderinamumo su Bendrijos teise vertinimo procedūrai. Iš tiesų, esant tokiai prielaidai, šių priemonių Komisija nenagrinės, joms nebus taikomas abipusio pripažinimo principas, o bus taikoma pirminės teisės garantuojama laisvė teikti paslaugas.

- 96 Iš to darytina išvada, kad Komisija, pasirėmusi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, kad atsisakytų atskleisti 2006 m. rugpjūčio 2 d. laišką, padarė teisės klaidą.
- 97 Todėl eksplikitinis sprendimas turi būti panaikintas, išskyrus tą jo dalį, kuri susijusi su pirmuose dviejuose 2007 m. vasario 19 d. laiško prieduose esančiais duomenimis, dėl kurių pasiremta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos išimtimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 98 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija iš esmės pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovo reikalavimus, išskyrus tas išlaidas, kurias jis patyrė dėl Jungtinės Karalystės įstojimo į bylą. Todėl taip pat reikia priteisti iš Jungtinės Karalystės dėl jos įstojimo į bylą ieškovo patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jo reikalavimus.
- 99 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Jungtinė Karalystė ir Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Kaip nepriimtina atmesti ieškinį dėl implicitinio sprendimo neleisti susipažinti su tam tikra korespondencija, kaip manoma, priimto 2008 m. balandžio 9 d.**
- 2. Panaikinti 2008 m. gegužės 16 d. Europos Komisijos generalinio sekretoriaus sprendimą, išskyrus tą jo dalį, kuri susijusi su pirmuose dviejuose 2007 m. vasario 19 d. laiško prieduose esančiais duomenimis, dėl kurių pasiremta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos išimtimi.**
- 3. Nurodyti Komisijai padengti savo ir Edward William Batchelor nurodytas bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Nurodyti Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei padengti savo ir dėl jos įstojimo į bylą E. W. Batchelor patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 5. Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Paskelbta 2011 m. gegužės 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.